

't Buitenblad

NIEUWSBRIEF VAN VERENIGING LANDSCHAPSBEHEER VLEUTEN - DE MEERN

Nr 54 Maart/April 2021

Inhoud:

Pagina's 1 + 2
Energielandschap

Pagina's 2 + 3
Van de Vergadertafel

Pagina 4
Van de Werkplaats

Pagina's 5 t/m 9
Van het Buitengebeuren

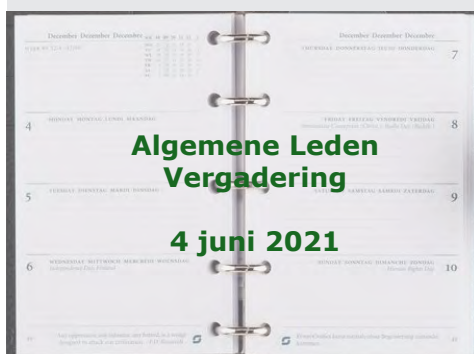
Pagina 10
Natuurgebeuren Hans van
Zuijlen

Pagina's 11 t/m 13
Foto's

Voor foto's van:
Veldwerk en Buitenplaats:
Klik **hier**.

Met dank aan de verschillende fotografen maar vooral Jan Kleymans, óók voor de foto's in dit Buitenblad.

Bijdragen aan het Buitenblad zijn van harte welkom. Deadline half mei 2021. Mail deze naar: aartr006@planet.nl.

Energielandschap Rijnenburg

Elk Buitenblad opende tot nu toe met wat wetenswaardigheden over een plant (houtachtige of kruidachtige) of een dier. Na zo'n 54 afleveringen wordt de "spoe-ling" wat dunner wat betreft in ieder geval bomen / struiken, die we in ons werkgebied tegenkomen. Uiteraard zijn er nog wel voldoende kruidachtigen om uit te putten. En natuurlijk hebben we de fauna nog.

Waarom deze keer wat anders?

Het volgende artikel komt uit de DUIC (De Utrechtse Internet Courant); lezenswaardig, omdat een (klein) deel van onze projecten in de genoemde polders liggen.

Er is goedkeuring; plan voor windmolens en zonneparken Rijnenburg kan verder worden uitgewerkt

De gemeente Utrecht heeft vier partijen geselecteerd die hun plannen voor het opwekken van energie in de polders Rijnenburg en Reijerscop verder mogen uitwerken. Dat plan gaat nu uit van drie windmolens en zeven hectare aan zonnenveld. Dat zijn minder windmolens dan de acht die er volgens de gemeente mogelijk zijn.

Een impressie vanuit de lucht van de polder Rijnenburg

Er is al een tijd een stevige discussie over het poldergebied Rijnenburg en Reijerscop. De gemeente Utrecht wil dat er duurzame energie wordt opgewekt. Op dat plan kwam kritiek, onder meer van grondeigenaren, die in de polder liever woningen willen bouwen. In de Tweede Kamer riep een meerderheid ook op om het poldergebied te gebruiken voor woningbouw.

In juli vorig jaar deed de gemeente een oproep aan energiepartijen en stelde randvoorwaarden vast De

Polder Reijerscop vanaf Achthoven

voor het energielandschap. Er zijn nu vier samenwerkende partijen die invulling willen geven aan het gebied. Energiecoöperatie Rijne Energie werkt hiervoor samen met energiecoöperatie De Windvogel, windmolenontwikkelaar Eneco en zonneveldontwikkelaar BHM Solar.

Verder uitbreiden

Rijne Energie laat via een persbericht weten dat de samenwerkende partijen meer grondposities willen krijgen, zodat het aantal windmolens uitgebreid kan worden. De gemeente heeft eerder gezegd dat er plek is voor acht windmolens. Of dit gaat lukken, is nu nog niet bekend. Volgens het huidige voorstel van de vier partijen komt er één windmolen in Reijerscop en twee op grond van de gemeente in Rijnenburg.

De selectie van het consortium Rijne Energie, De Windvogel, Eneco en BHM Solar houdt in dat geen andere initiatiefnemer

windmolens in Rijnenburg en Reijerscop kan ontwikkelen. De regels staan een tweede ontwikkelaar voor windenergie namelijk niet toe.

De komende tijd gaat het plan concreter uitgewerkt worden; daarbij is het dus nog mogelijk meer windmolens en zonnevelden toe te voegen aan het plan. Het proces zal nog enige tijd in beslag nemen. Later dit jaar laat de gemeente weten hoe het gaat met de uitwerking van het plan.

Omwonenden mede-eigenaar

De gemeente zegt dat Rijne Energie ervoor gaat zorgen, dat omwonenden mede-eigenaar kunnen worden van de windturbines en zonnevelden. Op die manier kunnen zij meeprofiteren van de winst. De aanleg van het energielandschap in de polders kan op zijn vroegst eind 2022 starten.

Ook laat de gemeente weten dat in het ontwerpproces wordt rekening gehouden met mogelijk

nieuw roeiwater. [noot: Jan, let op!]

Rechter

Onlangs gaf de stichting "Geen klap van de molen Reijerscop en Rijnenburg" aan de gemeente Utrecht voor de rechter te slepen als zij doorgaat met het geven van vergunningen voor het plaatsen van windmolens in de gelijknamige polders.

Noot: frappant dat er onlangs op de publieke omroep een programma te zien was waarin met goede argumenten stelling werd genomen tegen de aanleg van zonnevelden. Tevens werd in dat programma signaleerd dat veel daken van gebouwen op bedrijfsterreinen nu niet worden gebruikt om zonnepanelen te installeren.

Tekst: De Utrechtse Internet Courant en Hans van Aartrijk.

Foto's: drone Jan Kleymans

Van de vergadertafel Start kloofseizoen

De interessantste punten van de bestuursvergadering van 3 maart 2021

Het winterprogramma

Over het verloop van het winterprogramma is onze werkvoorbereider Hans tevreden.

De werkzaamheden zijn, met nog twee weken te gaan, op schema en de inzet en opkomst was uitstekend.

Besproken is hoe we dit nu gaan aanpakken nu we nog steeds met de corona maatregelen zitten en de organisatie anders moet dan onder normale omstandigheden.

Omdat de oude kloofmachine niet meer klooft is overwogen deze te vervangen voor een nieuwe. Maar gezien de discussie over schadelijke gevolgen van de houtstook is dit een risikante investering. De kosten

van een complete set (zaag en kloofmachine), zou rond de 6500 euro uitkomen. Gaan wij dit nog terug verdienen?

Daarnaast is het de vraag of die investering echt nodig is: kun je door efficiënter werken met de bestaande machines niet dezelfde productie halen?

Uiteindelijk is besloten om het besluit tot aanschaf op de lange baan te schuiven. We willen eerst ervaren hoe we efficiënter kunnen zagen en kloven.

Houtverkoop

Het eerste hout zal vanaf 1 april geleverd worden. Ruud zal de klanten benaderen en de bestellingen coördineren.

Het direct uitrijden van het gekloofde hout zal lastiger zijn dan vorig jaar toen we in de eerste lockdown zaten. Toen was immers bijna iedereen thuis.

Na overleg is besloten om slechts kleine ploegen in te zetten om het risico op besmetting te verkleinen. Als het qua belangstelling en bezetting mogelijk is, kloven we ook op de maandag, dinsdag en woensdag zodat we met de nieuwe kloofset toch gemakkelijk een normale weekproductie halen. Het zomerprogramma moet op tijd beginnen.

Het organiseren daarvan zal dit jaar door Henny worden gedaan. Die benadert alle leden via de e-mail en maakt daarna een schema waarbij zoveel mogelijk met vaste mensen op vaste dagen gewerkt gaat worden. Dit om het op elkaar ingespeeld raken tijdens het kloven te bevorderen. Met een vaste groep kun je ook de corona maatregelen beter naleven.

Uitgangspunt dat iedereen die dat wil daarin een plaats krijgt. In dat schema worden ook de chauffeurs opgenomen.

Voor het bezorgen van het hout zijn dit jaar 7 mensen bereid gevonden. Daarbij zijn er twee die dit alleen doen als invaller. Daarmee zal het plannen van het bezorgen een stuk makkelijker gaan dan de laatste jaren.

Technische zaken:

Er is weer gediscussieerd over het al dan niet aanpakken van het achterterrein: in perioden van veel regen wordt het eerste deel waar de auto overheen gaat

al weer behoorlijk blubberig. Vorig jaar is daar nog gebroken puin overheen gegooid maar dat is nu niet meer zichtbaar en er is geen voorraad meer. Dat puin wordt in de ondergrond gedrukt door de auto op het moment dat het blubberig is.

Er is een discussie tussen Tabe en Henny. Henny is van mening dat je dit op moet lossen voordat het probleem groter wordt en het weer een zelfde blubbermassa wordt als een paar jaar geleden. Zijn oplossing is het aanbrengen op een deel van het achterterrein van grindmaten die het wegzinken van het puin voorkomen. In die platen is ruimte voor begroeiing. Tabe vindt dat niet nodig: hij is van mening dat je de natuur zijn gang moet laten gaan.

Dries stelt voor om te onderzoeken of kunststof rijplaten, die neergelegd kunnen als het veel regent een oplossing kunnen bieden. Deze platen kunnen ook gebruikt worden tijdens het kloofseizoen in plaats van de zeilen. Besloten is uiteindelijk om de kosten daarvan te onderzoeken en dit punt dan in een volgende vergadering opnieuw te bespreken.

Er is een verzoek van Alex binnengekomen bij het bestuur om een derde accuzaag aan te schaffen voor het volgende winterseizoen. De accuzagen zijn erg populair en hij wil er zeker van zijn dat hij niet misgrijpt als hij de boom in moet.

Henny geeft aan dat er tegenwoordig ook handzame accuzagen zijn voor kleine diameters tot 8 cm. Hiervoor is geen cursus nodig en je werkt er snel en gemakkelijk mee. Voor de prijs van één grote accuzaag met 2 accu's koop je 6 van deze zagen. Aanschaf van voldoende exemplaren zou de druk op de bestaande zagen kunnen ver-

minderen.

Besloten is om een proefexemplaar aan te schaffen. (Helaas bleek al snel dat de levertijd hiervan erg lang is. Onze leverancier heeft er 25 van in bestelling die hij in april krijgt en die waren allemaal al verkocht.)

Daarnaast is besloten om toch voor het winterseizoen een derde accuzaag te kopen waarmee ook in de boom mee te werken is. Henny zal overleggen met Alex voor het aan te schaffen type.

ALV

Ook dit jaar zit Corona ons in de weg: hoe kunnen we een Algemene Ledenvergadering houden waarbij ook voldoende mogelijkheid is om te discussiëren. Vorig jaar hebben we dit via een mailraadpleging gedaan maar ideaal is dit niet. Volgens het Huishoudelijk Reglement moet de vergadering voor 1 juli worden gehouden. Omdat we ervan uitgaan dat het inentingsprogramma er voor gaat zorgen dat het besmettingsrisico een stuk minder wordt is besloten de vergadering in elk geval 4 juni te houden. Daarbij houden we de mogelijkheid open om dit via een videoverbinding te doen zodat er toch gediscussieerd kan worden.

Alle ALV stukken en verslagen van de werkvoorbereider, secretaris en penningmeester zijn na kleine aanpassingen snel beschikbaar voor deze vergadering.

Dat was het, volgende vergadering: 14 april.

Tekst: Henny Schut

Van de Werkplaats

De werkzaamheden in de afgelopen periode zijn vooral gericht geweest op het bijhouden en repareren van de motorzagen. Daarbij zijn er wel aan aantal zaagbladen en kettingen vervangen die gesneuveld zijn in de strijd met takken en bomen. De nr. 9 zaag, die steeds afsloeg, is zoals in het vorige Buitenblad is gemeld, door Seeleman en Hoogendoorn naar Stihl gestuurd die de oorzaak ook niet boven tafel kregen. Uiteindelijk hebben zij het gehele motordeel maar vervangen. Ondanks dat deze zaag nog bij Bonenkamp aangeschaft is en de garantie verlopen was hebben beide bedrijven deze werkzaamheden geheel gratis uitgevoerd. Dit heeft ons dus geen cent gekost. Dat is nog eens service!

Het houthok Is door Jan van Roomen, Tom en mij afgebroken. Frans en Hans v.d. Zwet hebben het grootste deel daarvan afgevoerd. De vrijgekomen plek is benut om ook hier in het verlengde van het eerder geplaatste deel betonbielzen met pallets te plaatsen. Daarbij ben ik weer geholpen door Jan van

Roomen.

De houtopslag is inmiddels volledig benut en er ligt een flinke hoeveelheid hout op. Onderaan een foto van de eerste takken en stammen. Daarmee is dit project afgerond. Het woord is nu aan Tabe en Charlotte om de ruimte achter de pallets te beplanten.

Omdat de duivenoverlast erger wordt, de hoeveelheid uitwerpselen groeit doordat ook de jongen van vorig jaar gingen nestelen en ook het aantal valse inbraakalarmen nam toe, is besloten het plafond te voorzien van vogelnetten. Hiermee maken we het nestelen onmogelijk omdat zij graag gebruik maakten van de balken. De eerste werkzaamheden waren het spannen van staalkabels waar deze netten op bevestig moesten worden. Daarbij is gebruik gemaakt van speciale balkklemmen. Nadat we de maten hebben opgenomen hebben we de netten besteld waarvan de productietijd 10 dagen is. Nadat deze binnen waren zijn Jan en ik aan de slag gegaan om ze aan te brengen. Daarbij heb-

ben we eerst het deel gedaan waar de duiven werkelijk nestelden. Dat leidde er toe dat ze zich direct verplaatsten naar de overgebleven onbedekte delen van het dak. Waarbij zij toch nog een route ontdekten om naar hun oude nestplaatsen te lopen. Maar die plekken werden naarmate we vorderden steeds kleiner.

De laatste stukken waar ze nog onder het dak konden kruipen waren achter de grote deur en achter de grote opening. Daar hebben ze nog twee dagen kunnen zitten. Dat was goed te zien in de klodders duivenstront die ze achterlieten. Nu maar hopen dat dit afdoende is om die hardnekkige beesten kwijt te raken. Hoewel, met burens die kwistig met vogelvoer strooien is de Buitenplaats een niet te versmadden vestigingsplaats.

Afwachten dus.

Maar als aanvullende maatregelen noodzakelijk zijn zullen we niet schromen die te nemen. We willen van die vogelpoep en valse alarmen af!

Tekst en foto: Henny Schut.

Van het buiten-gebeuren

[Een verslag van het werk in januari en februari]
De eerste nieuwjaarswensen konden op zaterdag 2 januari uitgewisseld worden bij Vloos-

wijk in Achthoven. Een vuurtje was snel gemaakt en weldra kon men het snoeihout van oudejaarsdag kwijt op een steeds hoger wordende brandstapel. De rest van de 30 knotwilgen, wat vlier en meidoorn, kon door de 13 aanwezigen van hun overtolige takken op deze dag verlost worden.

Voorzitter Dries hield 's middags

een kort toespraakje: naast de gebruikelijke (toekomst)wensen geuit rond een behaaglijke warmte van het vuur verzocht hij eenieder op de volgende zaterdag aanwezig te zijn op de werklocatie Ockhuizerweg in Haarzuilens. Op die dag zou de knotter van het jaar 2020 be-

kend worden gemaakt en Daan tot erelid van de vereniging worden benoemd.

[een verslagje van deze happening heb je kunnen lezen in het vorige Buitenblad]

In de daaropvolgende week werd er op dinsdag, donderdag en vrijdag verder bij Vlooswijk gewerkt. Op dinsdag werd in het kleinste geriefbosje gezaagd. Een knotwilg met zeer zwaar hout werd door Hans van Zijl onder handen genomen. Jan van Pagee hield zich onder meer bezig met wat essen en elzen.

's Middags werd verhuisd naar het naburige grotere geriefbosje. Daar bood een grote es behoorlijk wat "weerstand". De 7 leden hadden hun handen vol aan deze ene boom. Tot opluchting van allen kon alles tenslotte tot een goed einde worden gebracht. Een soortgenoot bleek op don-

derdag geen boodschap te hebben aan Piet en viel exact naar de tegenovergestelde gewenste richting, ondanks de 5 man aan het touw. Ook het opruimen van deze es kostte veel tijd en water in de laars (van Piet). De rest van het zaagwerk verliep gelukkig gemakkelijker.

Het komt niet vaak voor dat er geen kettingzagers zijn in het winterwerk, maar op vrijdag werd in het verst gelegen bosje door 10 mannen en 2 vrouwen volop met "de hand" gezaagd. Zoals al eerder vermeld bij een werkverslag bij buurman Huiden, moet zo'n

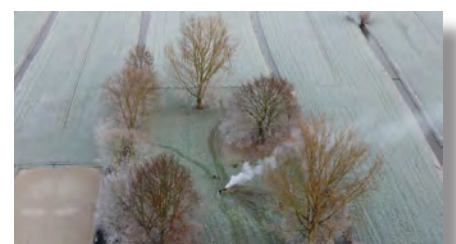

80% aan hakhout in een geriefbosje aan het eind van een subsidieperiode afgezet zijn. Dat er zonder kettingzagen best een behoorlijke hoeveelheid werk kan worden gerealiseerd, bleek wel dat er aan het eind van de werkdag zo'n 5 kuub aan els op stam lag. Met nog een dag werken in dit bosje moet

het wel lukken om aan de eis van de subsidieverstrekker te voldoen.

's Zaterdags werd er bij Huisinga (hoeve Klaverblad) in Haarzuilens gewerkt. Alex kon weer de boom in. In dit geval 5 eiken, waarvan de laag hangende takken werden verwijderd. Op een oude brandplaats werd het snoeihout van wilg, es, els en

eik verbrand. Lange Hans reed af en aan met zijn tweewieler met het zware eikenhout. Hans van Zijl, Jan van Pagee en Frans hanteerden de kettingzaag, Dries de elektrische

stokzaag, Cees, Krijn en Lise klommen met handgereedschap de ladder op, Jan de tolk en Sjaak Coehorst assisteerden waar nodig, Bart en ondergetekende stookten legaal vuurtje. Rond 10.30 uur was er een officieel gedeelte, waarin voorzitter Dries een toespraakje hield. Eén van de leden had het afgelopen jaar zoveel voor de vereniging betekend, dat het bestuur niet anders kon doen dan dit lid tot knotter van het

jaar 2020 te benoemen. Uit de opsomming van de vele verdiensten konden de aanwezigen niet anders concluderen dat dit wel Alex moest zijn. Hij kreeg onder luid applaus de wisselbeker met presentje uitgereikt. Daarna was het de beurt aan Daan. In twee verhalen – van Dries en Tabe – werd de geschiedenis van Daan

in het verenigingsleven uit de doeken gedaan. Zoals intussen bekend, werd hij tot erelid van de vereniging benoemd. Dat betekent, dat je drager bent van de Gouden Hiep. [voor de nieuwelingen onder ons: een hiep is een handslagmes. In de vroege jaren van de vereniging werd dit gereedschap veel gebruikt; niet ongevaarlijk, vooral bij natte omstandigheden]. Daarnaast kreeg Daan een fraaie ladder, om thuis te gebruiken bij het snoeien van de fruitbomen. Bij de lunch in de buitenlucht serveerden gastvrouw Betty en gastheer Bert een heerlijke soep

met brood.

Op maandag 11 januari gingen 2 Hansen naar het essenlaantje bij de Hamtoren om wat voorwerk te doen. Dat voorwerk bestond er uit het aanwezige snoeihout – vooral meidoorn – te verbranden op een plaats waar geen bolletjes (sneeuw-klokjes) in de grond zitten. Aan het eind van de ochtend was er dermate veel verslept en verbrand, dat be-

sloten werd er een punt achter te zetten.

De volgende dag was gepland om het werk bij hoeve Klaverblad in Haarzuilens af te ronden. Ondanks de gevallen regen op zondag waren er nog wat gloeiende kooltjes van het vuur van de zaterdag en kon er weldra weer witte rook gezien worden. Naast het werk aan de genoem-

de 5 eiken, zijn er 17 knotbomen (wilg, populier en els) en 7 essen "gedaan". Ook nu werd er weer soep geserveerd door Betty en Bert aan de (9) werkers.

Een adres, waar we heel lang niet meer gewerkt hebben, ligt aan de Reyerscop. Bij paardenpension Brouwer lag een niet zo eenvoudige klus op ons te wachten: langs de paardenbakken dunnen en wegzagen van zieke/dode essen. De vele bramen bemoeilijkten in eerste instantie het werk. Gelukkig was er genoeg ruimte tussen sloot en hekwerk van de paardenbak om een ril van het snoeihout te

maken. Tijdens deze donderdag waren er vooral kettingzagers actief.

Op de dag erna was er vooral werk om het overhangende hout weg te krijgen. Door een behoorlijke opkomst lukte dat prima.

De eiken langs de oprijlaan waren op zaterdag aan de beurt. Onze trapezewerker Alex wist van 4 eiken de laaghangende takken weg te zagen, zodat de

notenbomen weer wat meer licht kunnen krijgen. Het grondpersoneel sorteerte het bruikbare hout en het dunnere snoeihout werd op bossen gelegd.

Bij de drie legakkers in de buurt van de Griendhoeve in de wijk de Tol en bij een paar "hooilandjes" langs de Smalle Themaat werd er op donderdag 21 en vrijdag 22 januari een flink aantal knobomen met licht hout

geknot. Snoeihout van 49 stuks werd op bossen gelegd voor afvoer door de gemeente.

Naar verluide werd er op vrijdag soep uitgedeeld. Een initiatief van Sylvia de Vries, die al eerder voor het zomerteam in de weer was geweest. Een geste door de 15 deelnemers zeer op prijs gesteld!

Ook licht hout was er op zaterdag bij Ebskamp aan de Breudijk. Met 4 kettingzagers was er zo'n hoog tempo van

vallende takken, dat het lagere echelon het nauwelijks bij kon benen. In de jaren, dat we hier gewerkt hebben, is door mevrouw Ebskamp altijd soep (in de keet) gebracht. Ook nu, was er weer aan de inwendige mens gedacht: in de "kantine" van de paardenstal werd champignonsoep opgediend. Zeker zo goed als de erwtensoep een dag eerder. Na de soep was het terug naar het modderige terrein om de laatste resten snoeihout van de 9 knotwilgen op touwtjes

te leggen. Ebskamp zal ze later met de trekker weghalen en ze verwerken in een ril.

Een andere traditie – een vervelende in dit geval – is dat er in elk programma wel uitval is door slecht weer. Op donderdag 28 januari was het weer zover. Aangezien de regen met bakken tegelijk uit de lucht viel, werd 's morgens om 7 uur besloten het werk te cancelen. Ook op de

vrijdag konden de langslapers hun hart weer ophalen.

Om een en ander te compenseren werd er op zaterdag – het was droog weer – op 2 projecten gewerkt. Langs het oprijlaantje van Harmelerwaard 20 in Harmelen werd een 15-tal knobomen van licht hout verlost. Met hulp van enkele "donderdag en vrijdagleden", die ontwen-

ningsverschijnselen vertoonden, ging het crescendo. Veel hout werd over de sloot gegooid, waar het opbosteam klaar stond om de takken te verwerken.

Om 10.30 uur was alles weer op de auto geladen, de rekening afgegeven en besloten om op de Joostenlaan in Haarzuilens koffie te gaan drinken. Hier werden we welkom geheten door meneer Bekedam, die zichtbaar blij was met deze ingelaste klus. Ook hier betrof het niet al te zwaar hout, ook hier geen branden. Snoeihout werd gewoontegetrouw op bossen gelegd om later versnipperd te

worden. Met 6 zagers en 4 sjouwers kon aan het eind van de werkdag tevreden teruggekeken worden. Maar liefst 40 getrimde bomen kon men tellen. Sjaak Coehorst kwam op de valreep nog met een verrassing: een echte Limburgse rijstevlaai, die keurig door de voorzitter onder de werkers werd verdeeld.

In de jaren '80 van de vorige eeuw werkte de vereniging –

samen met andere knotgroepen – al op het landgoed (ridderhofstad) Gunterstein. Toen in het bos, vorig jaar in het verpachte deel aan boer Van Tilburg, die er

70 ha heeft om zijn koeien op te laten grazen. Er zijn wandelpaden aangelegd, geflankeerd door struiken en bomen. Van Tilburg moet een en ander onderhouden, maar kan dat uiteraard niet alleen. Zoals gezegd, vorig jaar hebben we er gewerkt. Eén dag, om te zien wat we aan konden. Dat is blijkbaar in goede aarde

gevallen, want dit winterseizoen kunnen we er weer aan de slag. Gepland: vier dagen!

In de eerste week van februari (op de donderdag en de zaterdag) is er gewerkt door resp. 9 en 7 man. Lastig werk op de donderdag; door de steile oever aan de slootkant, weinig werkruimte en rozen met grote doorns. Snoeihout van het

overhangende hout werd op de soms metershoge jarenoude ril gedeponneerd. Zaterdag was er een vervolg met als extraatje

het afzetten van slechte/zieke essen. Het bruikbare hout kon direct afgevoerd worden. Eerder dit seizoen is er al gezaagd en geknipt in het essentaalje van de Hamtoren met voornamelijk meidoorn. Een groot deel van het snoeihout daarvan is al verbrand.

Op vrijdag 5 februari waren er maar liefst 18 personen rond de Hamtoren te vinden. Een nieuweling, Kees de Bree, was met

Sjaak Roest mee komen fietsen. Welkom Kees ! Er werd geknot, gesnoeid, gespit (dode buxus), afgezet, gesleept,

gebrand. Ook geduwd ! En jawel, ook op deze vrijdag was er soep. We kunnen langzamerhand spreken van onze huiscaeteraar, mevrouw Sylvia de Vries. Ditmaal kippensoep. Geen water waar een magere kip heel snel doorheen is gelopen, maar echte soep!

In de beginjaren van ons knotgebeuren had je nog wel eens winters. Dat er lang ge-

schaatst kon worden en dat er zelfs een lid longontsteking opliep in de ijzige velden nabij Haarzuilens; dat was natuurlijk minder prettig.

Heel apart was in ieder geval dat de 1½ ton van ons voormalig trekkertje Rucker het ijs op kon – bij een fort – om stammen te vervoeren. Hilarisch was dan ook de aanrijding van Rucker met een woonboot. In de 2e week van februari was het eindelijk weer zover. We konden het ijs op. In dit geval

om gemakkelijker het overhangende hout van de Hollandse kade bij de Gerverscop weg te snoeien. Op de donderdag en vrijdag waren er totaal 21 enthousiastelingen, die zo'n 900 meter van deze kade onder handen hebben genomen.

Bij OSM in Maarssen komen we al een aantal jaren. Op zaterdag 13 februari startten we aan de

oostkant van het sportterrein. Alex kon hier weer de boom in: een grote es. De acht anderen

hielden zich bezig met dunnere exemplaren van essen en iepen. Snoeihout van alle bomen werd op oude rillen gestoken. De dikkere stammen konden vanwege de sneeuw op het sport-

veld nog niet afgevoerd worden. Op de volgende zaterdag werd het zaagwerk voortgezet, waarbij het trekkertje van OSM goed van pas kwam om het zeer zware hout af te voeren.

Op dinsdag 23 februari werden de puntjes op de i gezet door Lange Hans en Jan van Pagee

met bosmaaierwerk en het ophalen van de laatste stammetjes.

Tussentijds, op 18 en 19 februari, kon men op de Vitenskade terecht. Op deze dagen werd het werk eerder in het winterseizoen voortgezet. Op zo'n 20 meter van de vossenval maakte men pas op de plaats. Veel overhangend hout, zowel over de sloot als over de kade snoeide men weg. Aan het begin van het lange deel van de kade werd veel schietwilg teruggezet. Daarnaast was er hier en daar werk voor de kettingzagers voor het zwaardere elzenhakhout. Een bijzondere locatie, waar al meer dan 30 jaar wordt gewerkt, is het Donkereind in Vinkeveen. Zeer divers en vaak een uitdaging. Ook dit jaar! [in augustus zagen de werkvoor-

bereiders al van een afstand een 5-tal bomen in het water liggen; via een dammetje was het "grote" eiland te betreden door een enorme berg aan bramenstruiken echter onmogelijk...]

Kortom: op donderdag 25 februari trad een select groepje aan en tot ieders opluchting ging een en ander voortvarend. De grote wilgen achter de grote, gammele schuur met heel weinig werkruimte bleken snel van hun takken verlost. Op het "grote" eiland was in-

tussen de voorhoede geland en een trio wierp zich gretig op 2 grote bomen (es en meidoorn), die in het water lagen. Met behulp van ladder, bootje, kettingzaag, sloothaak, sleurijzer en touw kon de natte boel op het droge worden gehaald. Vrijdags liepen 11 leden op het terrein rond. Al snel was de klus

bij de grote schuur afgerond en kon men geconcentreerd op het grote eiland aan de slag. Opnieuw werd weer duidelijk wat er aan diversiteit en zeer oude bomen hier te genieten valt. Lijsterbessen met een stamomvang van bijna een meter en een 4-tal meidoorns met een stamomvang van bijna 2 meter. Diversiteit: els, wilg, berk, lijsterbes, meidoorn, vlier, Gelderse roos, taxus, hulst,

eik, hondsroos, iep, es (nog wel). En ja, ook veel braam. Bijtjids echter hadden Tom en Jan van Pagee met de bosmaaier een weg gebaad door

het bramenbos en kon men zich bezighouden met hakhoutbeheer van els, wilg en iep. Hans van Zijl ontfermde zich over 2 gestrekte reuzen (berk en es). Op de laatste werkdag van deze maand werd deze "uitdaging" uitgezwaaid. Nieuw dit jaar was dat Alex het bootje naar het breedste deel peddelde om de zware stukken hout om op die

manier met de minste krachtingspanning naar de "vaste" wal te vervoeren. Met dank aan een ieder die zich in deze 2 maanden weer inspande !

Terkst: Hans van Aartrijk
Foto's: diverse leden.

Natuurbeleving van Hans van Zuylen 3

En dit is een van de gasten die ik weer hoop te ontvangen: de Tronkenbij. Ik herken hem mede doordat hij bij het metselen hars gebruikt, dat zie je op deze foto!

En waar de Tronkenbij is, is ook de parasiet: de Knotswesp!

Na de week van sneeuw en ijs dit voorjaar werd het ineens heel mooi weer. Dus ging ik even kijken in het Vijverbos in Harmelen. Weinig te zien: een paar eenden, wat Meerkoeten en een nogal opgewonden Fuut. Ik loop verder en zie een omgewaaide boom in de vijver liggen. En ik zie twee Futen aankomen. Toen er drie waren werd het al snel oorlog. Want er moest een grens getrokken worden.

Zo, ik ben er weer helemaal klaar voor. Had vorig jaar al de kast gebouwd van betonplex uit de afvalbak van Van Wijk, en heb hem nu weer klaar voor het nieuwe seizoen. Dus laat ze maar komen die metselbijen!

[KLIK HIER VOOR EEN KORT FILMPJE](#)

Meer foto's zien van het werk en Buitenplaats? [Klik hier.](#)

